

Festa Major de Sant Feliu de Terrassola

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Església parroquial de Sant Feliu de Terrassola, al sector nord-est del terme municipal
Emplaçament	Carretera de l'Estany (C-59), al km. 50,5 camí direcció oest 150 m.
Alçada:	744

Coordenades:

Latitud:	41.89457
Longitud:	2.10244
UTM Est (X):	425543
UTM Nord (Y):	4638460

Classificació

Número de fitxa	08258-364
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Manifestació festiva
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Festivitat no vigent
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 01/07/2020 - 02:00

Descripció

La festa major de Sant Feliu de Terrassola es celebrava per les proximitats de la diada del seu patró el primer diumenge d'agost. S'hi feia la missa solemne i s'hi cantaven els goigs de Sant Feliu de Terrassola, dels quals se'n conserven exemplars des del 1829. També s'hi devien fer actes de caràcter més lúdic, però el cert és que no en coneixem gaires detalls. La festa va deixar de celebrar-se a la dècada de 1980. A partir d'aleshores el que es feia era un aplec, que en cert manera substituïa la festa major, el dilluns de Pasqua florida. S'hi feia una ballada de sardanes, rifes de productes tradicionals com ara llonganisses, parades de productes artesanals i ball a la tarda. Això es va fer fins la dècada de 1990.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell i Lurdes Garriga Comas

Història

La parròquia de Sant Feliu de Terrassola es troba en una situació de frontera entre l'Estany i Santa Maria d'Oló, i sovint ha estat motiu de disputa entre aquests dos municipis. Durant un temps va aconseguir tenir una batllia pròpia i autònoma, que va durar entre 1780 i 1851, quan s'integrà dins el municipi de Santa Maria d'Oló. Com era habitual, en un principi la parròquia devia celebrar la festivitat del seu patró amb els actes litúrgics corresponents i, de manera progressiva, s'hi devien anar afegint actes de caire més lúdic, però no en tenim gaires notícies. La parròquia no tenia cap nucli urbà en les seves terres, només masos dispersos, i els més destacats es troben força a prop de l'església. Alguns d'aquests masos eren cases de caire senyorial que estaven en mans de famílies potentades, com era el cas de Rocafort, Rocabruna, Montcabrer o Vilanova. Qui va ser rector de la parròquia després de la guerra, mossèn Josep Bellpuig, en uns escrits memorialístics distingeix entre els seus feligresos els pagesos de tota la vida i els senyors: "Però potser cap allà els anys 50 o 60 varen començar a venir els senyors, o sia els forasters. Els forasters varen resultar amables i atents i educats. Amb ells l'organització de la Parròquia va millorar (BELLPUIG, 1982: 17)". Així doncs, la parròquia era el nucli que aglutinava els diversos masos i conferia una identitat pròpia a aquest territori; una identitat que es va mantenir viva fins ben entrat el segle XX. Una altra tradició que es feia a Sant Feliu de Terrassola era l'aplec de les caramelles el dilluns de Pasqua, quan també es rifaven ous, xampany i llonganisses.

Des de la dècada de 1970 l'església ha estat molt reformada. En aquesta època ja no hi havia mossèn regular i es van fer càrrec de la rectoria com a ermitans Joan Raurell i Lurdes Garriga, els quals van intentar dinamitzar la parròquia i la festa major, però el cert és que no se'n van sortir i al cap d'uns anys, a la dècada de 1980, coincidint amb el despoblament d'algunes de les poques masies que quedaven habitades, va deixar de celebrar-se la festa major. Actualment l'església continua oberta al culte com a parròquia de Terrassola, però s'hi fan poques misses.

Bibliografia

BELLPUIG, Josep (1982-2007). Escrits sobre Sant Feliu de Terrassola (treball inèdit).
FERRER, Llorenç i altres (1991), "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 196-197.

